Biblioteca Centrală Regională Hunedoara-Deva

● În acest număr ● În paginile ● În acest nu măr pagi 2–3 ● În nile ● În acest număr ● În paginile ● În acest număr

Opinii privind dezvoltarea învățămîntului superior

MEMENTO ENESCIAN

CRONICA LITERARĂ

SPORT

Lăcătușul Ion Hirșch de la U. M. Timișoara — la sfîrșitul zilei de muncă. Rezultatele sînt expri mate de stiva mare de piese

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5691

4 PAGINI
25 BANI

VINERI
8 SEPTEMBRIE
1967

BILANȚ

Bilanțul realizărilor obținute de colectivele întreprinderilor industriale din regiunea Hunedoara în opt luni care au trecut din acest an arată că acestea și-au întrecut prevederile valorice de plan cu 156 420 000 lei la producția globală și peste 190 milioane lei la producția marfă vîndută și încasată, depășind astfel angajamentul anual Minerii din Valea Jiului și din Poiana Ruscăi au extras în această perioadă — în afara prevederilor — 55 761 tone de cărbune și minereu de fier.

A crescut concomitent eficiența și rentabilitatea producției. Punerea în valoare de noi rezerve interne, reducerea consumurilor de materii prime și materiale, ridicarea gradului de automatizare și mecanizare, folosirea mai judicioasă a forței de muncă, au permis să se realizeze în șapte luni pe ansamblu industriei regiunii 65 000 000 lei economii și mai mult de 116 milioane lei beneficii peste cele planificate.

(Agerpres)

ANCHETĂ CETĂȚENEASCĂ

Scurt-circuite în rețeaua comercială (I)

În anii șesenalului, în regiunea Ploiești s-au cheltuit 94 milioane lei pentru construcții de magazine și depozite de mărfuri. Marele Magazin Universal Nord — 2000 m.p. spațiu comercial — construit în Ploiești, cu 20 raioane care desfac o gamă variată de mărfuri (de la pasta de dinți la televizor), un corespondent la Vălenii de Munte, inaugurat sîmbătă, viitorul centru comercial de la Sinaia — preconizat la 1 800 m.p., punctul comercial de la Fieni, mari depozite în construcție la Buzău, Tîrgoviște, Poiana Țapului, asigură și vor asigura practicarea unui comerț modern care să răspundă cererilor populației.

Am stat de vorbă cu numeroși ploieșteni, am investigat forurile de resort, am străbătut 200 km în regiune și oraș pentru a căuta răspuns întrebării : *CUM ECONOMISIȚI TIMPUL CUMPĂRĂTORULUI ?*

Din toate cele văzute — noi și vechi, bune și rele — redăm ce ni s-a părut mai semnificativ.

SE CAUTĂ UN... ORAR

Un prim interviu : directorul O.C.L. Alimentara Buzău, *Aurel Tufan*.

— Programul magazinelor, foarte variat ca solicitare în anume ore, am căutat să-l sincronizăm cît mai mult cu cerințele cumpărătorilor. Astfel, magazinul 16 din str. Gîrlaș, situat într-un sector agricol înregistra intensitatea vînzărilor după ora 18. Am devansat ora închiderii. În cartiere cu unități mici (magazinele 33, lîngă Uzina de mase plastice și nr. 44 — cartierul

VIORICA DIACONESCU

(Continuare în pag. a III-a)

„În general — colaborăm, în particular, mai avem și lipsuri"

Pe zidurile unor clădiri din Tîrgu Mureș, afișe mari invită tinerii din oraș să-și petreacă ziua de odihnă la săptămînalele „duminici ale tineretului" în aer liber : dimineață — sport pe Mureș și la „Hipodrom", seara — muzică, jocuri distractive și dans la ștrandul „1 Mai". Pe antetul afișelor figurează împreună comitetul orășenesc U.T.C. și consiliul local al sindicatelor (alături de alte instituții culturale și sportive). Simpla alăturare a celor două organizații pe a căror „hartă" se află „teritoriile [illegible] liber", conduce la impresia că între ele s-a fundamentat un spirit reciproc de înțelegere și colaborare.

Această impresie tinde să se întărească în urma unei convorbiri cu tov. *Tihomer Olcedi*, prim secretar al Comitetului orășenesc Tîrgu Mureș al U.T.C.

Ne înțelegem de minune cu Consiliul local al sindicatelor — ne spune acesta — mai ales cînd e vorba să organizăm asemenea acțiuni de amploare. La nivelul orașului am avut multe asemenea manifestări : duminici cultural-sportive, seri ale tineretului, întîlniri cu oameni de știință sau de artă. Răspunderile se împart între noi cu precizie : U.T.C.-ul discută programul serii, face afișele, asigură mobilizarea, iar sindicatele pun la dispoziție „Utilajul" uman și tehnic — orchestre, soliști, stațiile de amplificare...

O discuție cu tov. *Iosif Hudac*, membru în biroul executiv al comitetului local al sindicatelor, materializează definitiv ideea că înțelegerea există din belșug.

Și totuși...

Ambii interlocutori sînt de acord cu „înțelegerea la nivel de oraș" care rezidă doar în teorie problemele activității culturale. Mai precis, se creează abia condițiile, ca să zicem așa, morale pentru fundamentarea unei activități bogate și interesante.

Întrebarea este cum funcționează principiile cînd se mutăm în pieptele „de jos" în întreprinderi și instituții, acolo unde este cuprinsă realmente întreaga masă de tineri și nu doar cîte cîteva sute care participă la acțiunile organizate „la nivelul orașului". Acolo, după cum ne destăinuiește și cei de la U.T.C., și cei de la sindicate, încep brusc să apară anomaliile.

SEBASTIAN COSTIN

(Continuare în pag. a II-a)

LA OBSERVATORUL ASTRONOMIC DIN BUCUREȘTI

La secția astrofizică se urmărește zilnic activitatea solară, mai multe probleme fiind legate de studiul soarelui, sateliților artificiali și al stelelor variabile. Aceste studii de cercetare fac parte din cadrul unui program de colaborare internațională. În fotografie : Vasile Dinulescu, cercetător în sectorul solar, urmărește activitatea solară

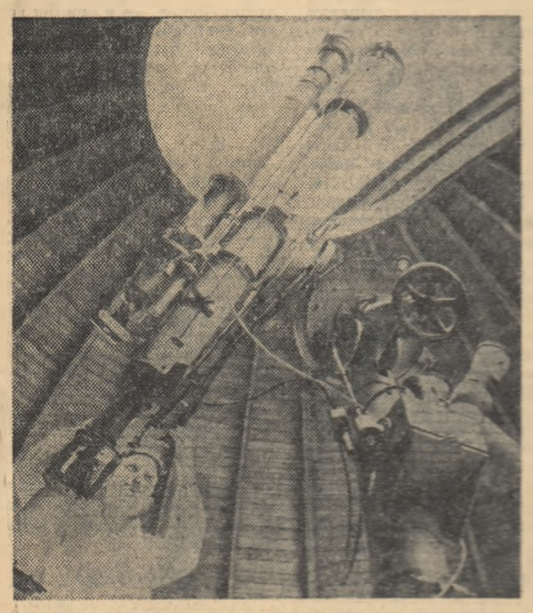

MONUMENT RESTAURAT

Iași. — A fost restaurat unul dintre frumoasele monumente de artă ale Iașului : „Scările de la Rîpa Galbenă", construite acum 60 de ani, care fac o legătură directă între cartierele Gara și Copou. Cele două scări monumentale totalizează 134 de trepte din piatră. Au fost reînoite treptele, balustradele, pereții și colonea de sprijin. În interiorul cărei au fost reparate nișele și au fost montate lămpadare în stilul felinarelor de epocă. S-a pus totodată în funcție vechea fîntînă a monumentului, iar în jur s-a amenajat un tablou gazonat.

VĂ STĂ LA DISPOZIȚIE

Complexul comercial „Favorit"

Recent a fost pus la dispoziția locatarilor din „Drumul Taberei" noul complex comercial „Favorit". Linia modernă a pavilioanelor, coloritul este al [illegible], [illegible] artistice decorative ale [illegible], toate la un loc se integrează armonios în [illegible] al cvartalului de locuințe. Vitrinele sînt amenajate cu gust, firmele [illegible] de la prima cercare, trezind atenția cumpărătorilor. Complexul oferă, prin magazinele sale [illegible], o gamă variată de articole de la cele [illegible] la bunurile alimentare. Nu lipsesc nici [illegible] florile pentru „ocasii", iar Cafeteria [illegible] clipe — dar nu prea multe ! — de [illegible].

Foto-text : O. PLECAN

Demnitatea hainelor de lucru

● ESTETICĂ ȘI NECESITATE ● „PRIMĂVARA FACEM O COMANDĂ... POATE PÎNĂ LA IARNĂ O AVEM" ● INSTRUCȚIUNILE AFIȘATE AU DOAR ROLUL DE DECOR ? ● HAINA DE STRADĂ NU SE CONFUNDĂ CU CEA DE LUCRU ● POZIȚII ANACRONICE PRIVITE CU INDIFERENȚĂ

Trecînd prin fața uzinelor la ora cînd sirenele anunță terminarea programului de lucru ni se întîmplă, să asistăm la ieșirea din schimb a muncitorilor. Printre ei distingi imediat pe tineri. Frumos îmbrăcați, cu nota aparte dată de plusul de originalitate și culoare specific vîrstei, impresionează plăcut. Îi întîlnești apoi în sălile de clasă ale școlilor serale, în biblioteci, la spectacole, în grădini, în parcuri.

A doua zi, din nou la locurile de muncă, concentrați în rezolvarea problemelor de producție. Marea majoritate în halate sau salopete, în fuste și bluze. Termenii de specialitate numesc această îmbrăcăminte : echipament de lucru. Rolul său nu se mărginește doar la crearea unui aspect estetic corespunzător ci implică în egală măsură precauții de igienă și protecția muncii. Purtarea lui este, nu numai necesară dar și obligatorie.

Un raid prin cîteva întreprinderi bucureștene ne-a prilejuit însă o serie de constatări care relevă — curios — că aceste lucruri elementare sînt adeseori ignorate.

...Secția bobinaj a țesătoriei „Suveica". Remarcăm un tînăr în maieu și cu pantaloni obișnuiți, de stradă, deteriorați. Se numește Petrică Catană — transportor :

— Ce să fac. Mi s-au agățat. Asta e a doua pereche pe care o schimb în cele trei luni de cînd sînt angajat.

— Bine, dar nu aveți salopetă ?

— Trebuia să am dar... n-am primit.

Caz singular ? Nu. Există și alții care nu au primit fie halate, fie salopete, fie șorțuri.

— Cauza — ne informează tov. Mircea Popescu, responsabilul compartimentului de protecție a muncii — constă în aprovizionarea defectuoasă cu echipament. Furnizor : Intreprinderea de comerț cu ridicata textile-încălțăminte — Tudor Vladimirescu București.

Ne sînt prezentate date concrete. În trimestrul II, față de 305 bucăți salopete s-au primit doar 105. Nici pînă acum nu a sosit echipamentul cerut prin comanda nr. 3956 din 6/IV (60 de bucăți șorțuri, 10 halate, 60 salopete). Lipsuri asemănătoare în aprovizionarea cu echipament de lucru am găsit și la Uzina de mecanică fină-București.

Dacă la cele două întreprinderi menționate, de situația creată este răspunzător furnizorul, nu același lucru se poate spune în cazul Uzinei de pompe București. Aici, deși în magazie se găsește echipament, deși întreprinderea are obligația să-l asigure din prima zi a angajării muncitorului, sînt

GH. GHIDRIGAN

(Continuare în pag. a III-a)

MESAJE DIN LARG

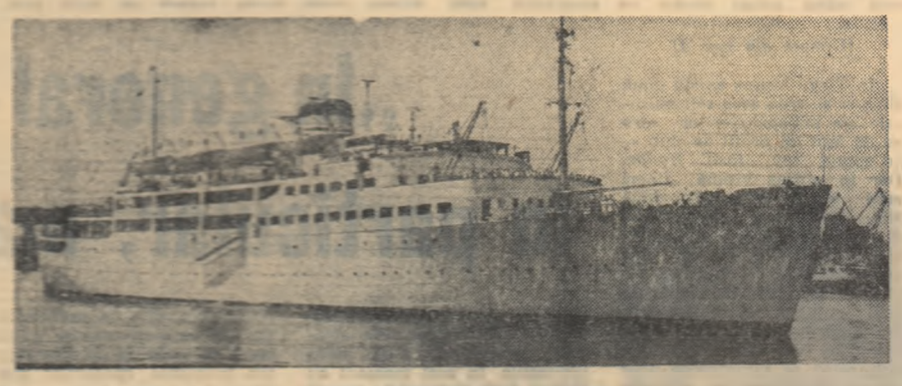

• Singapore, post-restant • 63 — 47 — 39 București, taxă inversă
• Dorul ne face să fim mai aproape de voi • 30 iunie, orele 11,24
• Vă sărut de la Ecuator • 1 noiembrie — revederea

Povestea este prea frumoasă, pentru ca să-i mai caut un pretext reportericesc.

Nava se apropie cu toată viteza. Se disting catargele, pavilionul românesc, puntea. Iată și marinarii, mișunînd de colo pînă colo, a nerăbdare. Pe dig, tot mai multe batiste sînt furișate la ochi. Cînd, deodată !... Pe prova navei se citește clar : **„Constanța"**. În pilcul de pe dig, stupoare. Da, traulerul „Constanța" se întoarce din cursă. Acești oameni, însă, un alt vas așteptau. Nu cu mult timp în urmă, de pe bordul navei „Reșița" porniseră scrisori către toate adresele celor ce se aflau acum pe dig. Și în fiecare scrisoare, aceeași de preț informație : **„Sosim luni..."** Și, iată, în ziua anunțată erau așteptați la țărm, conform tradiționalului obicei marinăresc, dublat de dorul celor cîteva luni de despărțire, pe care numai familiile marinarilor îl cunosc cît este de apăsător. Iar acum...

La căpitănia portului informațiile sînt cît se poate de sumare : **Nava „Reșița" a trebuit să-și prelungească pe neașteptate voiajul cu încă cîteva luni. O nouă cursă spre Japonia.** În radă, traulerul execută manevrele de ancorare. Pilcul de oameni îi urmărește manevrele cu o privire aparte, ciudată, greu de explicat ; bucuria că o nouă navă revine în port și nostalgia după cei care-au rămas pe valuri. De pe vas, cineva face semn cu mîna spre grup. Se apropie. **„Așteptați, nu fiți triști, mă întorc imediat. Am vești de pe „Reșița".**

„Clubul „Portul", sala de așteptă. O masă în jurul căreia s-au strîns roată familiile echipajului așteptat. O voce sparge liniștea : **„Aici membrii echipajului motonavei „Reșița". Știm că sîntem așteptați în țară, acasă. O misiune neprevăzută ne-a prelungit voiajul și așteptarea celor dragi. De aceea vă rugăm să primiți pe scurtă cale cuvintele fiecărui om din echipaj adresate familiei, celor dragi. Vorbește Tuma Ion, mecanic I pe motonavă".**

„Dragi mei, regret că nu ne vom vedea așa curînd ; voiajul nostru s-a prelungit. Mă gîndesc, însă, totdeauna la voi. Cred că Dora face progrese, iar Adi va lua note bune la școală..."

Banda de magnetofon se derulează ușor, depănînd, succint, viața de cîteva luni a 18 oameni ai unei nave sub pavilion românesc.

NISIPEANU ȘTEFAN : Dragă Ica și Nelușule, nu numai eu, ci tot echipajul scriusem că vom veni. Eram în Atlantic, cînd ni s-a prelungit misiunea. Întîlnindu-ne cu traulerul „Constanța" pe coasta Africii, am rugat echipajul să

I. ANDREIȚĂ

(Continuare în pag. a III-a)

CONSTRUCȚII STUDENȚEȘTI

Odată cu începerea noului an de învățămînt superior, studenții din București și alte centre universitare vor primi în folosință noi cămine, cantine, amfiteatre, săli de curs și laboratoare. În București vor fi recepționate încă două cămine unde vor locui în condiții de confort studenții Institutului Politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej". În orașele Cluj și Iași vor fi date în funcțiune noile localuri pentru facultățile de medicină veterinară ale institutelor agronomice „Dr. Petru Groza" și „Ion Ionescu de la Brad".

OPINII

Privind dezvoltarea învăţămîntului superior

PLEDOARIE PENTRU O PRACTICĂ PEDAGOGICĂ EFECTIVĂ

Munca la catedră nu trebuie ...inceapă printr-o pregătire ...agogică incompletă. Pregă...a pedagogică temeinică nu poate limita la o practică „...servativă", ci ea trebuie să ...rindă, în mod obligatoriu, ...o necesitate imperioasă și ...practică pedagogică efectivă ...lizată în școlile de aplicație. ...are lipsa semnalată de stu... în legătură cu organiza... și desfășurarea practicii ...agogice — aglomerarea șco... de practică, perturbarea ...cesului de învățămînt în ...ste școli — este de neînlă...at? Oare constatarea unei ...icențe trebuie să ducă nea...părat la desființarea unei activități?

Pe baza unei experiențe de peste 15 ani în conducerea practicii pedagogice, consider că practica pedagogică efectivă este necesară și pentru menținerea și îmbunătățirea ei în timpul studiilor din facultate, aș menționa cîteva măsuri:

a) repartizarea unui număr judicios de studenți pentru fiecare școală de aplicație, precum și pentru fiecare profesor îndrumător, în funcție de posibilitățile reale de cuprindere a studenților;

b) organizarea și desfășurarea practicii pedagogice pe serii, în tot timpul anului, evitîndu-se practica pedagogică „în bloc" în aceeași perioadă;

c) stabilirea, în regulamentul de pratică pedagogică, a unui număr judicios de lecții practice de probă (aș opina pentru 2-3 lecții practice de probă și o lecție finală);

d) asigurarea condițiilor pentru o îndrumare și pregătire corespunzătoare a studenților, la care, alături de cadrele didactice universitare (pedogogi și metodicieni), să participe cele mai bune cadre didactice din școlile de aplicație, pentru ca astfel studenții să poată ține lecții practice de probă de calitate.

Lector univ.
ION BONTAȘ
Institutul politehnic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" București

• METODICĂ SUPERIOARĂ PENTRU ORELE DE LABORATOR

Este nevoie, cred, să se analizeze cu mult discernămînt căile prin care la anii de studii IV și V conținutul lucrărilor de laborator s-ar putea diferenția în funcție de nivelul de pregătire și aptitudinile științifice ale studenților. În prezent nu sînt avantajați, stimulați studenții deosebit de dotați. Aceștia ar trebui să întocmească nu lucrări didactice, ci referate libere, de cercetare — una într-un an — să aibă posibilitatea de a lucra și suplimentar în laboratoare. Sînt unii studenți care predau cu mult înainte proiectele de an elaborate în cadrul lucrărilor de laborator și, fără să exagerăm, pot spune că sînt foarte bine realizate, excelente adesea.

Studenții cei mai dotați, care dovedesc un înalt interes, pasiune și posibilități reale pentru munca de cercetare să nu fie obligați să facă toate orele de laborator după metodica generală, numai pentru aprofundarea capitolelor teoretice de la curs, ci să efectueze cercetări în cadrul activității de cercetare a catedrei sau chiar în întreprinderi. În acest fel pentru un student foarte bun se deschide foarte mult orizontul științific. La lucrările de laborator obișnuite nu se merge pînă la finalizare, la studierea parametrilor concreți, interpretați economic. Cu siguranță, **foarte bune rezultate s-ar obține dacă acești studenți ar fi puși să lucreze alături de doctoranzi, asistenți, pe lîngă cercetători din întreprinderi.** O pot face cu succes.

În altă ordine de idei, sînt de părere că **orele pentru lucrări de laborator trebuie planificate mai util decît pînă acum în structura anului universitar.** Acestea să nu mai fie eșalonate pe întregul parcurs al anului de studii, ci alternînd săptămînal, cam scolastic, as rice, cu cele de curs, **ci să fie concentrate în anumite perioade**, mai restrînse. **La unele discipline e mai folositor ca cele să se facă masiv la începutul anului, în timp ce la altele sînt mai utile în al doilea semestru**, fiind mai bine corelate cu conținutul prelegerilor cursului. În același timp, **planurile de învățămînt să fie mai elastice, lăsîndu-se la latitudinea catedrelor de specialitate proporționarea cea mai optimă** — diferită de la o grupă la alta în funcție de nivelul pregătirii studenților — **între numărul orelor de curs, seminar și lucrări de laborator stabilite pentru disciplina respectivă.** De asemenea, predarea, seminarizarea și lucrările de laborator la o anumită disciplină să poată fi concentrate, eșalonate într-un anumit fel în funcție de aprecierile cadrului didactic, vizînd adaptarea lor la posibilitățile de asimilare specifice colectivului de studenți cu care se lucrează. La unele capitole, cu anumite serii de studenți, predarea cursului poate fi mult simplificată, fundamental în desfășurarea problemelor fiind lucrările de laborator. Cu unele grupe e nevoie să se țină mai multe ore de seminar. În sfîrșit, **s-ar cuveni ca acel cadru didactic care predă o disciplină să lucreze totodată cu grupe de studenți și la seminar sau în laborator, asigurînd astfel formarea unei gîndiri științifice unitare, raportarea studiului la un sistem bine închegat de cerințe și rigori.** La o anumită disciplină cu o serie de studenți mai slabi pregătiți să se poată face mai multe ore de curs, detaliind pe îndelete, mai didactic, aspectele dificile greu asimilabile.

Mă alătur categoriei celor care susțin că nu este nevoie ca studenții buni să frecventeze toate prelegerile. Lor trebuie să le asigurăm posibilitatea de a studia cît mai mult singuri, în bibliotecă.

Prof. univ. ing. ZENO GROPSIANU
Facultatea de chimie industrială
Timișoara

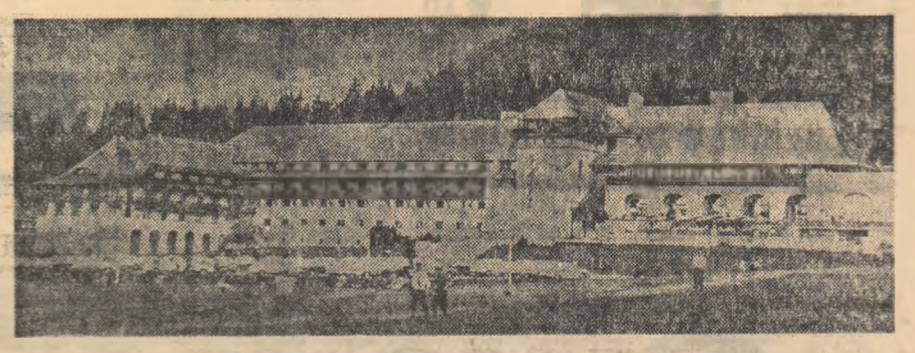

Priveți-l! Nu vă lăsați ? E hotelul turistic „SPORT" din Poiana Brașov; un confortabil și elegant loc de odihnă și recreare

Foto: GH. VINTILĂ

CRONICA Literară

C. Dobrogeanu-Gherea

STUDII CRITICE

În scurt timp după Criticile lui Titu Maiorescu, noua colecție „Minerva" a Editurii pentru literatură pune la îndemîna marelui public **Studiile critice** ale lui C. Dobrogeanu Gherea. În felul acesta, opera celor două personalități care au întemeiat critica literară în patria noastră capătă o nouă și binecunoscută actualitate. Recitindu-l pe C. Dobrogeanu-Gherea în această masivă ediție, sub experimentata îngrijire a lui George Ivașcu, ne dăm seama nu numai de ceea ce cu toții știm că îl deosebea de Titu Maiorescu, dar și de multul ce îl avea comun cu el, deși acesta nu apare la prima vedere.

Deosebiți profund atît prin vîrsta lor biologică cît și prin cea spirituală — C. Dobrogeanu-Gherea manifestîndu-se în critica literară aproape cu două decenii după începuturile activității lui Maiorescu în acest domeniu — ei au totuși multe puncte comune: pasiunea pentru literatură contrabalansînd mereu imperativele activității politice, respectul adevărului; credința în puterea minții omenești, a gîndirii logice, în special, de a-l afla; admirația pentru forța creatoare a poporului român și îndeosebi pentru folclorul lui; întemeierea judecăților critice pe un sistem filozofic propriu; orientarea studiilor de interpretare majoră spre opera celor două personalități predominante în epocă: Eminescu și Caragiale — și pledoaria îndrăzneață și generoasă pentru impunerea lor în fața valului de critici meschine ale unor contemporani lipsiți de perspectiva istoriei, ca și a valorilor; inițiativa pătrunzătoare în fața de noutățile care contureaza ideologia lor literară. Nici unul dintre ei n-a marcat metamorfoze spectaculoase în evoluția criteriilor rămînînd pînă la urmă fideli sistemului lor de principii, pe care l-au formulat răspicat de la început. Titu Maiorescu rămînînd ancorat în filozofia idealismului german iar C. Dobrogeanu Gherea în orientarea modernă a criticii literare, așezată solid pe baza învățăturii marxiste a materialismului dialectic și istoric.

Privite din puncte de vedere atît de opuse marile piscuri ale literaturii universale, spre care își orientau adnotările și scara de valori erau totuși la ambii aproape aceleași — de la Homer și tragicii greci, la Dante și Shakespeare, Goethe și Schiller, pînă la romantici ca Byron și Victor Hugo. Iar în ceea ce privește contemporaneitatea lor, ambii s-au înclinat în fața realismului triumfător pe atunci, înțelegînd și naturalismul tot ca realism. Pentru ceea ce a urmat realismului — pentru simbolism îndeosebi — amîndoi manifestă dorința de a-l înțelege (la C. Dobrogeanu Gherea, mult mai accentuată) și în același timp o mișcare de reținere, uneori chiar de respingere, impusă inevitabil de scara de valori pe care am amintit-o. Apreciindu-i pe Eminescu și Caragiale tocmai pentru ceea ce aveau ei comun în aceste valori, Maiorescu l-a ignorat pe Macedonski, iar Dobrogeanu-Gherea l-a respins categoric.

Analizînd limbajul lor critic, îl descoperi, cu surpriză, foarte asemănător. Aprecierile admirative sînt sărace în nuanțe. Ele se consumă îndeosebi în sentimentale exploziei de adjective: frumos, gingaș, admirabil, duios, măreț, sublim etc. În ce privește structura fondului, criteriul suprem al amîndorura este verosimilitatea, demonstrată cu mijloacele logicii, fie în apreciere, fie în respingere. Va trebui să vină opera lui Eugen Lovinescu, pentru ca critica să-și constituie la noi limbajul adecvat, ca finețe și complexitate — limbaj care nu poate fi separat de tot ceea ce au adus în literatura noastră, ca îmbogățire și rafinare a limbii literare, simbolismul și modernismul.

În acest îndelung și complicat proces de evoluție, meritul principal al lui C. Dobrogeanu-Gherea este acela de a fi dezvoltat considerabil **fondul criticii literare**, în raport cu Maiorescu, prin efortul lui tenace și izbutit, de a aduce critica literară românească în ultimele două decenii ale secolului XIX la zi, chiar dacă nu la același nivel valoric, cu critica europeană. Adjectivul „modern" abundă în scrierile lui critice. Uneori îl întîlnești frecvent în aceleași pagini. A fi modern, pentru C. Dobrogeanu-Gherea, înseamnă în critică a sta la nivelul lui Taine, Brunetiere, Faguet, Brandes, Mehring. A fi modern în literatură înseamnă pentru el a te situa între Balzac și Zola. Militînd pentru realism și pentru o „critică științifică" în slujba acestuia, C. Dobrogeanu-Gherea spărgea conștient limitele înguste ale criticii strict estetice a lui Maiorescu, cerînd nu numai ajutorul filozofiei — care îi era dragă și mentorului Junimii — dar și apelînd la luminile sociologiei și psihologiei. Ele erau necesare pentru aplicarea sistemului său, în care opera literară constituia centrul unor cercuri din ce în ce mai largi: personalitatea centrului ei, viața lui, ereditatea lui, mediul social în care s-a format și s-a dezvoltat — ca antecedente — și înrîurirea operei sale, mijloacele prin care se exercită această înrîurire, extensiunea ei, ca fenomene posterioare.

În toată această elaborare complexă, C. Dobrogeanu-Gherea s-a oprit uneori pe drum, alteori a făcut exces, dar niciodată n-a săvîrșit nedreptăți, niciodată n-a fost meschin. L-au împiedicat să fie astfel atît experiența lui de viață — uneori tragică dar plină de învățăminte umane, cît și marea lui generozitate sufletească. Mărturiile unui Arghezi, unui Vlahuță și ale altora sînt unanime în a sublinia această trăsătură proprie personalității fascinante ca omenie a lui C. Dobrogeanu-Gherea. Datorită ei aplicarea învățăturii marxiste nu e niciodată dogmatică în critica lui. Situarea scriitorului în timp și spațiu a constituit totdeauna pentru C. Dobrogeanu-Gherea un mijloc de înțelegere larg omenească, de salvare într-un fel. a unor scriitori care — ca Eminescu — îi contraziceau însăși ideologia lui, credințele lui socialiste. A explica înseamna pentru C. Dobrogeanu-Gherea „a înțelege", iar a înțelege însemna pentru el „a respecta" valorile reale și durabile și a ține seama de caracterul complex și aparte al fenomenului artistic. „Într-adevăr arta — spune răspicat C. Dobrogeanu-Gherea — e una din cele **mai complexe manifestări ale spiritului omenesc și totodată e foarte puțin supusă la legi științifice**". El merge atît de departe încît concede că „intuiția" uneori face mai mult decît „analiza" în critică și în consecință „cititorului i se cere inspirație ca și artistului". Și pentru Gherea deci, critica e și „operă de artă", nu numai de știință. Chiar dacă firea lui de artist nu a fost atît de puternică încît să demonstreze peremptoriu prin însăși opera lui critică acest adevăr, formularea lui răspicată de către C. Dobrogeanu-Gherea a constituit un factor fecund în critica noastră literară, chiar dacă nu a fost recunoscut pe față întotdeauna.

Prin generozitatea ei funcțională, prin larghețea ei de vederi, prin supleța ei în înțelegere, critica lui C. Dobrogeanu-Gherea a constituit nu numai un impuls extrem de rodnic pentru contemporaneitatea lui, ci și pentru posteritate.

OVIDIU PAPADIMA

CARTONAŞUL MISTERIOS

ÎNSEMNĂRI

• Acolo unde tot timpul se vegherează • Zabrusul făcut inofensiv • Autorul a 300 de scrisori pe lună • Între microscop și termograf

...nt uneori mo... ...te cînd poștașii ...și altfel de scri... decît cele obiș... ...s. S-a întîmplat nu de mult, la ...treprindere agri... de stat dintr-o ...ună a raionului ...ești-Argeș. La Io... . Printre celelalte ...ori, poștașul a pus ...biroul directorului ...n cartonaș dre... ...ghiular, de mări... unei cărți poș... Ciudat, din toa... ...orespondența, di... ...orul a citit mai cartonașul. L-a ...etat atent, și-a ...ițat, apoi, imediat ...tara: „Convo... ...i urgent pe cei... tovarăși la mi... birou. Au apă... ...dăunători în vie. ...uie să luăm ne... ...ciat măsuri".

doua zi, viața de ...era tratată cu un ...arat lichid a că... ...formulă era în... ...i pe misteriosul ...naș. În aceeași ...n alte peste 50 ...ocuri din raion ...ucra la stropitul de vie. Pentru ...în toate aceste ...i poposise, odată ...bișnuita cores... ...ență, cîte un a... ...nea cartonaș ...rios.

unde soseau? este autorul ciu... corespondențe? întrebări al că... ...răspuns, în astfel ...mprejurări, l-ar ..., desigur, orici... ...Am pus misteri... carte poștală să ...așadar, cale-n... ...a. Toate drumu... ...luceau spre o că... din Costești,

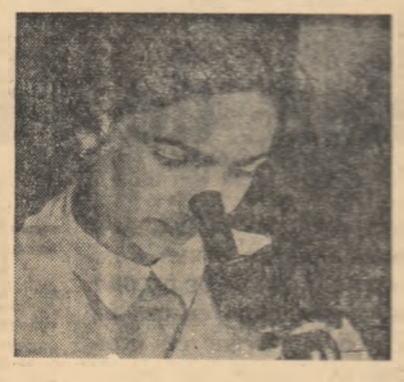

mică de numai două camere, de-asupra căreia o firmă minusculă prevenea: „Stația de avertizare". Și-n timp ce mă pregăteam să abordez o mină cît mai sobră pentru întîlnirea cu misteriașii autori, ușa se deschide și-mi surîde din prag o tînără la 20 și ceva de ani, subțirică, brunetă, cu ochii în continuă iscodire.

Așa am făcut cunoștință cu Margareta Dumitrescu, laborantă, șefa stației de avertizare. De altfel, și singurul lucrător al acestei... întreprinderi. Și-am găsit aici răspunsul tuturor întrebărilor de mai sus. Stația respectivă (una din cele 116 unități de acest fel răspîndite pe-ntreg teritoriul țării) are drept obiectiv central avertizarea unităților agricole din cuprinsul raionului în legătură cu apariția dăunătorilor la culturile cerealiere, pomicole etc. Tot de aici pornesc și îndrumările corespunzătoare, soluțiile cele mai eficace. Și toate înscrise pe cartonașul acela dreptunghiular, de forma unei cărți poștale. Aproximativ 300 de asemenea cartonașe — buletine de avertizare — expediază lunar tînăra laborantă.

— Nu acesta, este, greul subliniază Margareta Dumitrescu. Important e să fii tot timpul atent la starea timpului, să sondezi terenul, să cercetezi în laborator. Pentru că, în funcție de loc și timp, dăunătorii pot apărea mai devreme sau mai tîrziu față de ciclul lor normal, așa cum l-am învățat la școală. Iată, de pildă, gîndacul ghebos, sau robrus leptinotides, cum îl numim noi — l-am prevenit; ne așteaptă. Inițial, mama la viața de vie, rapănul merilor și cîte și mai cîte.

Îmi rotesc privirea în jur. Pe o masă, microscoape și alte aparate de specialitate a căror denumire e greu de reținut. Pe pereți, planșe, grafice, tabele. Atmosferă de muncă, de studiu. Și înțeleg că aici dintre zeci și zeci hotărîri din care depinde adesea soarta recoltelor. Căci o asemenea hotărîre se adoptă urmărind, în principal trei mari criterii: biologic, fenologic și ecologic — noțiunile ale stabilirii momentului celui mai potrivit de combatere a dăunătorilor.

În spațiile căutate, e stație meteorologică, utilată cu toată aparatura necesară, ajută la stabilirea cît mai exactă a prognozelor. Și toate acestea, în seama unei singure tinere, în vîrstă de 20 și ceva de ani, dar a cărei răspundere depășește evident, vîrsta.

A. ION

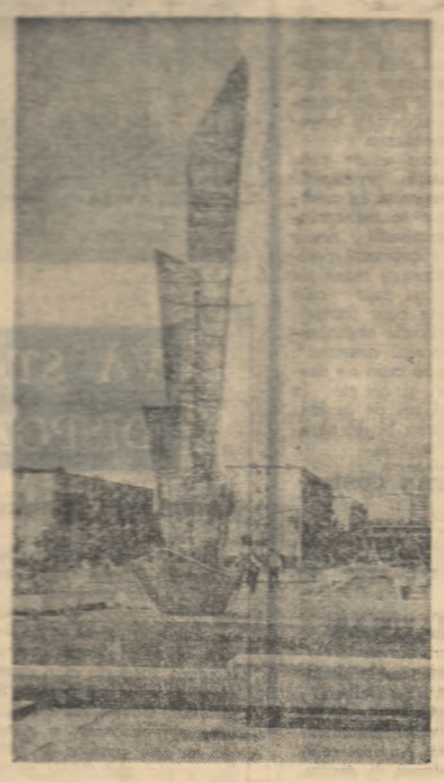

Din decorul nou al orașului Galați

Foto: AGERPRES

EXPOZIȚIE DE CERAMICĂ VECHE

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

În una din sălile Muzeului ...nografic din Rădăuți, a ...st deschisă o expoziție de ...eramică veche. Sînt expuse ...i vase realizate de renu...iți olari din Marginea, exe...tate fără aplicarea luciu...ui fapt care le sporește au...enticitatea. De o deosebită ...tenție se bucură ceramica de Rădăuți în realizarea maestrului Constantin Colibaba, exponatele cuprinzînd motive decorative într-un colorit extrem de viu, prelucrate după legendele și basmele bucovinene. Expoziția constituie un act de prețuire adus acelor care cu migală și pasiune, păstrează și continuă minunatele îndeletniciri tradiționale.

(Urmare din pag. I)

„În general - colaborăm, în particular, mai avem și lipsuri"

„În Tîrgu Mureș există două cluburi și vreo zece săli culturale ale întreprinderilor care au de fapt un profil de club — ne spune tov. *Iosif Hudac*. Dar în ultima vreme tinerii care vin la cluburi — două zile, patru sau șapte — sînt din ce în ce mai puțini. Conducerile cluburilor, fie că este vorba de direcori salariați, fie că sînt asigurate de responsabili culturali ai sindicatelor, au depășit de curînd etapa aceea în care prin „activitate culturală" se subînțelege doar un șir de conferințe neatractive și adevărul este că acum nu prea știu ce să pună în loc. Din cînd în cînd cîte o așa-zisă „întîlnire" (nu totdeauna cu personalități autentice, care au realmente ce să spună tinerilor), niște excursii la sfîrșit de săptămînă (în care „meritul" organizatorilor culturali este doar de a contracta autobuzele cu ONT-ul, pentru că programul propriu-zis al excursiilor este de obicei „adlibitum"), foarte rar cîte o „seară a tineretului".

„După părerea mea — adaugă tov. *Tihomer Ölvedi* — comitetele UTC din întreprinderi nu izbutesc încă să aibă suficientă inițiativă în ce privește organizarea unor acțiuni atractive. Deseori ele nu știu să-și creeze nici prestigiul necesar. Un exemplu: acum cîteva săptămîni, organizația UTC de la „Metalotehnica" avea în plan o seară distractivă pentru tineret. S-a alcătuit programul, s-au emis invitațiile. În acel moment au apărut însă străvechile inerții din partea conducerii și a comitetului sindical: n-o să se poată, muncitorii sînt în ajun de salariu, bufetul nu va avea căutare... Organizația UTC a dezarmat imediat. A fost nevoie de intervenția unei activiste a comitetului orășenesc ca să se vadă că o asemenea seară se poate organiza și fără bani prea mulți și că I.A.P.L.-ul poate pune la dispoziție bufetul cu plata la salariu. Pînă la urmă, tinerii de la „Metalotehnica" au petrecut o seară agreabilă, dar nu din meritul propriei lor organizații.

Dotarea materială a clubURILOR este de asemenea cu totul insuficientă. Există cîte o garnitură de șah, una de remi, cîte un televizor care ba merge ba stă (pentru că nimeni nu vrea să-și asume „riscul" de a-l lua în primire), eventual o masă de ping-pong șchioapă și un pian stricat. Se mai află, pe ici-colo, cîte un magnetofon sau un pick-up care ar putea servi, de pildă, la un curs pentru învățarea dansurilor moderne (ce succes ar avea un asemenea curs printre tineri!), dar care *de regulă* stau încuiate prin ungherele unor birouri.

Soluția nu poate fi decît una: printr-o administrare, mai gospodărească a fondurilor culturale, să se procure treptat *materiale moderne de club*: mese de biliard, de ping-pong, popicării, jocuri de șubah și — de ce nu? — cîteva din acele jocuri mecanice sau electronice care se bucură de atîta căutare în vremea din urmă. În asemenea condiții cluburile n-ar mai fi atît de pustii. Ele sînt așa pentru că noțiunea de club s-a pierdut pe drum și trebuie readusă la adevărata ei valoare.

Locul unde lipsa de coordonare a eforturilor comitetelor UTC și a comitetelor sindicale din întreprinderi se face simțită poate cel mai acut este activitatea formațiilor artistice. Am primit încredințarea că „UTC-ul se preocupă de mobilizarea tinerilor la formații", că „proaspeții absolvenți ai școlilor profesionale sînt cooptați imediat, ba chiar în cadru festiv, în activitatea echipelor artistice" etc. Dar la Electro-Mureș, una din întreprinderile mari ale orașului (peste 1 000 de muncitori, dintre care mai bine de o pătrime tineri), tov. *Ioan Pragat*, secretarul comitetului UTC, mărturisește că „formațiile artistice — cor, echipă de teatru, orchestră de muzicuțe, brigăzi de agitație — există, practic, numai în perioada concursurilor, iar orchestra de muzică ușoară se află încă de anul trecut în organizare".

O vizită la Electro-Mureș dezvăluie și alte aspecte care diminuează eficiența colaborării dintre UTC și sindicat atunci cînd se pășește din atmosfera rarefiată a generalităților în aerul tare al concretului. Secretarul comitetului UTC și președintele comitetului sindical se înțeleg excelent, sînt vechi tovarăși de muncă și prieteni buni. Dar eforturile lor unite n-au izbutit să ducă pînă în prezent la rezolvarea unor deziderate culturale elementare, vechi de cîțiva ani, ale tinerilor din întreprindere. „Sala culturală" a fabricii, dispunînd de condiții excelente, este folosită de oricine, numai de tinerii de la Electro-Mureș, nu. Pentru activitatea de club s-a repartizat în ultima vreme o altă sală, care pînă acum cîteva săptămîni era destinată realizării unor prototipuri. În afară de faptul că noua destinație a sălii are fatalmente un caracter provizoriu (tov *Ioan Pragat* se teme că la prima ocazie ea va fi redată creatorilor de prototipuri), timp de cel puțin trei zile pe săptămînă acolo au loc fel de fel de ședințe, care întrerup activitatea de club. De altfel, activitatea actuală se rezumă la o masă de ping-pong, două de șah, de două ori cîte două ore de funcționare a bibliotecii și — dar numai în cazul în care conducerea fabricii va hotărî în sfîrșit să-l pună la dispoziția clubului — un televizor. Nu e de mirare că statisticile cele mai optimiste indică, săptămînal, prezența la club a cel mult 60-70 de tineri.

De mai bine de cinci ani, comitetul UTC și conducerea sindicatului se străduiesc să obțină aprobarea conducerii pentru construirea unei case de week-end care ar oferi condiții ideale pentru petrecerea timpului liber al tinerilor și al mai puțin tinerilor din întreprindere. Și de mai bine de cinci ani nu se poate găsi o soluție legală pentru procurarea celor 30 000 lei cît ar costa materialele necesare clădirii (construcția urmînd a se realiza prin muncă voluntară la care ar participa bucuroși toți muncitorii întreprinderii, mari amatori de odihnă în aer liber). Odată investiți acești bani, casa de week-end ar putea deveni rentabilă în doi-trei ani, prin perceperea unei taxe minime de intrare de la salariați sau numai de la membrii familiilor lor. Dar povestea se lungește și amenință să se lungească la nesfîrșit, atîta vreme cît UTC-ul și sindicatul nu vor depăși, în colaborarea lor, faza declarativă a „înțelegerii". Se simte, așadar, nevoia ca „înțelegerea" dintre comitetul orășenesc UTC și Consiliul local al sindicatelor să devină colaborare efectivă, mai ales la nivelul întreprinderilor, pentru ca timpul liber al tinerilor muncitori să beneficieze într-adevăr de pe urma acestei înțelegeri.

MEMENTO ENESCIAN

„OEDIP"

Lucrarea de căpetenie a lui Enescu, „Opera vieții mele" — după cum singur o numea — Oedip cuprinde în paginile sale valori de o sensibilitate umană și de profunzime filozofică ce-l situează printre marile capodopere ale genului. Sinteza unor civilizații muzicale cuprinzînd atît spațiile geografice cît și temporale (de la antica Theră și Atena, cu melopeele lor, pînă la impresionismul debussyst trecut prin Brahms și Wagner — și totuși atît de pătruns de spiritul românesc) Oedip se înscrie ca o nestemată a muzicii noastre și universale.

Spectacolul cu Oedip dat acum în primele zile ale Festivalului a avut o semnificație particulară dat fiind caracterul omagial al gestului.

Interpretarea a purtat amprenta unui act pătruns de însemnătatea momentului și aici trebuie relevat rolul dirijorului Mircea Popa în conturarea sensului dificilei partituri. Din distribuție s-a remarcat copleșitorul actor și cîntăreț care este, în Oedip, David Ohanesian. Este greu, este imposibil de imaginat un interpret mai adecvat rolului. În imaginea noastră Oedip se confundă cu Ohanesian. Frumoasa prezență vocală și scenică a Elenei Cernei în Iocasta; intensă, pătrunzătoare, intervenția episodică, în rolul Sfinxului a Zenaidei Pally.

Dificila partitură corală a fost interpretată cu precizie, corul intuind aci filiația românească nemijlocită și redînd cu sensibilitate și vigoare această latură a muzicii corale, mai puțin cunoscută din arta enesciană.

Orchestra, în ciuda unor inconsecvențe întîmplătoare a știut să transmită intenții interpretative subtile, audiția dovedind o pregătire deosebit de minuțioasă a acestui spectacol.

SILVIU GAVRILĂ

O PRIMĂ AUDIȚIE MONDIALĂ

După Simfonia I, audiată în Concertul de deschidere, prima zi de manifestări a Festivalului ne-a dăruit o agendă integral închinată artei enesciene: la Ateneu un excelent concert de cameră, iar la Opera Română primul spectacol cu „Oedip".

De la Sonata pentru violină și pian concepute în 1897 pînă la acea zguduitoare confesiune scrisă pe patul de suferință în paginile Simfoniei de cameră, creația camerală enesciană constituie un arc de boltă — expresie a unei necontenite aspirații spre perfecțiune.

Interpretul Enescu, promotorul prestigioaselor ansambluri camerale ale veacului, a cultivat muzica de cameră — și Catalogul celor 33 de opusuri ale sale atestă din plin acest fapt — cu o pasiune constantă.

Primul concert cameral al Festivalului a unit trei din cele mai reprezentative lucrări ale lui Enescu. Octetul (una din cele mai temerare încercări făcute la începutul veacului pentru lărgirea formelor tradiționale). Simfonia de cameră și un Trio scris în miezul celui de al doilea deceniu.

Punctul central al concertului a fost fără îndoială Trioul. Socotindu-l pierdut, Enescu nu l-a mai inclus în suitele sale de opusuri. Găsit recent la Iași, prin investigațiile lui Romeo Drăghici, directorul Muzeului Enescu, Trioul a fost integrat după o minuțioasă reconstituire datorată compozitoarei Hilda Jerea în repertoriul formației „Musica Nova".

Scris în anii primului război mondial, Trioul ne readuce după experiența neoclasică a Suitei a II-a climatul atît de specific compozitorului. Marile sinteze enesciene continuă. „Umbrele" lui Frank, Debussy, Brahms, Fauré, apar, dar peste tot plutește ineffabilul spirit enescian, în orice măsură întîlnești elementele caracteristice ale întregii opere de maturitate a compozitorului.

Trioul înlănțuie un cuceritor Alegretto, o vibrantă Temă cu variațiuni și un fremătător Final.

Minunate ni s-au părut la această primă audiție ipostazele variațiilor fermecătoarei melopei (cu culori atît de românești) folosite drept temă a Andantelui.

De la acest prim contact, Trioul poate fi socotit indispensabil înțelegerii operei enesciene, cîștigîndu-și totodată un drept permanent de afiș.

Alături de Trioul din formația „Musica Nova" (Hilda Jerea, Mircea Opreanu, Cătălin Ilea), orchestra de cameră a Filarmonicii clujene a demonstrat sub conducerea animatorului ei, Mircea Cristescu, acea solidă pregătire profesională pentru care am prețuit-o întotdeauna.

IOSIF SAVA

HENRI GAGNEBIN, SPECTATOR

Într-una din pauzele juriului de canto

Foto: *ION POPOVICI*

Printre spectatorii primului „Oedip" din Festival, se afla și Henri Gagnebin, președinte al Federației internaționale a concursurilor muzicale. Am avut o scurtă convorbire la sfîrșitul spectacolului, cînd impresiile despre creația lui Enescu erau încă foarte proaspete.

— Dacă nu mă înșel, ați mai văzut „Oedip", la ultima ediție a Festivalului. Ce v-a îndemnat să-l revedeți acum?

— Să rectificăm: acum îl revăd pentru a treia oară. În nici o ediție a Festivalului n-am lipsit de la întîlnirea cu „Oedip".

— În cazul acesta, puteți face și comparații între spectacole...

— Evident. Cel din seara aceasta mi se pare net superior față de cele anterioare. Totul „s-a așezat" — ca să spun așa — și explicația nu e prea complicată: opera a dezvăluit totul, în condițiile foarte bune de pregătire a ei.

— V-a captivat la fel ca prima oară?

— Firește. În primul rînd, fiindcă muzica e aceeași. Și cu cît o asculți mai mult cu atît îi acordi mai multe elogii. În al doilea rînd fiindcă și spectacolul se păstrează intact, în toate compartimentele lui. Dar opera parcă retrăiește acum cu mai multă forță și strălucire. În special David Ohanesian cîntă magistral în rolul titular. Ceea ce m-a frapat în mod deosebit de data aceasta, a fost corul — excelent.

— Dacă amintirile dumneavoastră își păstrează încă prospețimea, nu se poate să nu fi observat că astă-seară am avut de-a face cu un debut: al dirijorului Mircea Popa. Cum vi s-a părut?

— O apariție excelentă, o baghetă foarte sigură. Orchestra cîntă foarte bine. Poate că la începutul spectacolului au existat unele ezitări. „Demarajul" orchestrei mi s-a părut puțin cam dificil, laborios. Dar și-a revenit foarte repede, tălmăcind cu subtilitate partitura. De altfel, nu e de mirare cînd e vorba de muzica lui Enescu. „Oedip" e o lucrare austeră, severă, dramatică în cel mai înalt grad.

EM. ARNOTU

Schimb dur de lovituri între SOKOLEIS și FROLOV (ambii T.S.K.A.)

Foto: VIOREL RABA

INFORMAȚII

Acad. Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, a părăsit joi la amiază Capitala, îndreptîndu-se spre Moscova. La invitația lui V. I. Eliutin, ministrul învățămîntului superior și mediu de specialitate din U.R.S.S., ministrul român va vizita centrele universitare Moscova, Tbilisi și Kiev și va avea întrevederi cu conducători ai învățămîntului de toate gradele din Uniunea Sovietică.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, printre persoanele oficiale prezente se afla A. V. Basov, ambasadorul Uniunii Sovietice și membri ai ambasadei.

La Uzina de strunguri din Arad a început lucrul într-o hală de prelucrări mecanice. Mașinile și utilajele de înaltă tehnicitate permit organizarea superioară a întregii producții de piese și repere. Darea în funcțiune a noii clădiri contribuie la creșterea producției cu 500 strunguri pe an. În cadrul uzinei, se mai află în construcție și o secție de montaj.

Scurt-circuite în rețeaua comercială

(Urmare din pag. I)

C.F.R.) foarte aglomerate s-au organizat două schimburi. În unitățile din centru, în orele de vîrf lucrează un număr mai mare de vînzători. În adaptarea acestor orare consultările largi cu cumpărătorii au fost hotărîtoare.

Maleabilitatea orarelor este justificată și de ponderea vînzărilor de duminică dimineața cînd toate magazinele sînt deschise: 383 000 lei vînzări, față de 301 000 lei încasați, luni, într-o zi întreagă.

Și în orașul Ploiești instrucțiunile M.C.I. au fost aplicate cu operativitate stabilindu-se în mare parte programe judicioase. Mai sînt însă și anomalii.

Magazinul de legume și fructe — slab aprovizionat — este deschis de la 6—11, 15—18. Grecu Gh., Mitrescu Gh., Niculescu Ion își cumpărau provizii: „Ce să facem?" Într-adevăr ce să facă?

La Uzina mecanică Ploiești, la ora 11,30 magazinul alimentar era plin de cumpărători, muncitori din uzină. Pauza de masă: ora 12.

— De ce, nu ni se aduc la banc cu căruciorul produse la preț de alimentara, în cantități mici cîntărite împachetate în pergament? Sînt trei vînzători: unul ar putea să ne servească. Iată o soluție care nu mai are nevoie de argumentare.

Programele stabilite de conducerea administrativă pentru magazinele de la Brazi — la pîine 5,30—7,30; 11—19,45 și la Alimentara 6—7,30 și 11—16 nu sînt respectate.

— Nu ne putem face planul — se plîng gestionarii. Noi aveam mulți cumpărători din comunele învecinate Popești, Negoești, Brazi, Bătești, Tătărani. Și chiar cu aceste restricții pentru muncitorii combinatului ei tot vin la cumpărături în timpul lucrului.

Problema aduce în discuție două aspecte. Trebuie căutate și alte soluții pentru întărirea disciplinei, dar e bine ca orice modificare de orar să fie și rezultatul unei necesități efective, în prealabil bine studiate, pe baza sugestiilor cumpărătorilor, ale lucrătorilor unității, echipelor de control obștesc etc. Oricum, aici, programul unităților comerciale este susceptibil de îmbunătățiri.

„ÎNCHIS PENTRU..."

...inventar" „...pentru primirea mărfii"... etc. și, consternat, cumpărătorul întîlnind acest afiș lipit pe ușa magazinului, caută din ochi o unitate similară.

Întreruperea temporară a activității constituie, fără îndoială, o necesitate reală. Practic vorbind, nu se poate vinde decît marfă transportată și inventariată. Dar organizarea și planificarea unor asemenea operații în timpul programului este lipsită de rațiune și în dese cazuri aduce surprize dintre cele mai neplăcute cetățeanului. Se apreciază că au fost afectate în acest an, unor asemenea operațiuni circa 2500 ore, în orașul Ploiești. Asta înseamnă că fiecare magazin al orașului — mare sau mic — a fost închis 1—2 zile

În ceea ce privește folosirea cît mai rațională a spațiilor comerciale și asigurarea unei eficiențe economice superioare ploieștenii remarcau:

Lipsa unui important vad comercial — 2 000 m.p. — Lipscani, demolat recent, se resimte în aprovizionarea populației. Lucrările de modernizare a etajului Halelor Centrale — care pot înlocui cu succes și ca spațiu (2 500 m.p.) și ca vad — unitățile demolate — trenează. „Calea Oilor", vad comercial cu tradiție este neglijat de Sfatul popular. Mici ateliere meșteșugărești rețin la ora actuală un important spațiu comercial.

În această ordine de idei se impune dezvoltarea sferei serviciilor: transportarea la domiciliul cumpărătorilor a gheței și a laptelui pe bază de abonament, desfacerea produselor „Gospodina" (sînt în oraș două unități, ambele în Hale, închise exact în orele de solicitare) popularizarea, impulsionarea livrării mărfurilor pe baza de comandă telefonică etc.

(VA URMA)

SPORT • SPORT

TURNEUL DE BOX AL ARMATELOR PRIETENE

Orice s-ar spune, amatorii de box rămîn printre cei mai statornici spectatori. După o jumătate de oră de la începerea primei semifinale a turneului internațional din această săptămînă începuse o ploaie de vară, dar potcoava stadionului Republicii era aproape plină. Gala seriei se anunța interesantă și nu păreau dispuși să cedeze nici la o torențială.

Numai că așa cum se întîmplă adesea, stoicismul amatorilor nu este întotdeauna răsplătit. Așa s-au petrecut lucrurile și acum: din cele 10 partide care promiteau să fie interesante, numai 2—3 au confirmat într-o măsură oarecare așteptările. Și anume, capul de afiș al galei: Chivăr-Agheev, un duel pasionant, nedecis pînă în ultimele secunde, apoi Stepașkin — Li Ok Kan și doar în parte, ultimul meci Vasiukin — Limant.

Sportivii coreeni, prezenți în ring cu patru semifinaliști, cu o surprinzătoare comportare în partidele precedente, au deziluzionat și, în consecință, au coborît, pe rînd, învinși treptele ringului.

Surpriza atît de mult gustată într-un spectacol sportiv, ne-a fost oferită de cea mai palpitantă partidă: Chivăr — Agheev. Ultimul, campion european la Roma, boxer cu reale calități tehnice și tactice, s-a situat în nota primei sale evoluții și a cedat cu fiecare minut în fața unui boxer, cu o mai modestă carte de vizită, dar apreciat pentru box curajos, bine gîndit tactic. Aici se află de fapt secretul victoriei boxerului român.

La un pas de înfrîngere în repriza de mijloc, Chivăr a reușit în ultima să-și contracareze inteligent adversarul cu lovituri eficace care au convins juriul să-i acorde punctajul victoriei și drumul către finală. Prezența lui Chivăr în cea de a cincea și ultimă gală a turneului ne face să sperăm la o victorie deplină, ceea ce ar spori meritele victoriei unui campion european de talia lui Agheev.

De bună seamă din cei șapte boxeri români promovați în meciurile semifinale, Chivăr nu va fi singurul care va urca pe ring sîmbătă seara: Gruiescu, Ciucă, Simion, Zilberman, Stumf și Gorea sînt boxeri talentați, apreciați pentru practicarea unui box tehnic și-i firesc să așteptăm îmbogățirea propriului palmares și-al sportului românesc cu victorii de prestigiu.

VASILE RANGA

PE SCURT

● În „16-mile" de finală ale „Cupei Cupelor" la fotbal s-a înregistrat un scor record: echipa scoțiană Aberdeen a învins cu scorul de 10—0 (4—0) formația islandeză Reykjavik.

În cadrul aceleiași competiții, la Hamburg, echipa S. V. Hamburg a dispus cu scorul de 5—3 (2—1) de formația Freja Randers.

● Cu prilejul unui concurs de atletism ce a avut loc la Budapesta, sprinterul maghiar Mihalfy a egalat recordul țării sale în proba de 100 m, fiind cronometrat cu timpul de 10" 3/10.

● Rod Laver, cîștigătorul recentului turneu de tenis rezervat profesioniștilor de la Wimbledon, a fost învins cu 4—6, 6—2, 4—6 de spaniolul Andres Gimeno în semifinalele turneului internațional de la Benoni (Republica Sud-Africană).

● Cu prilejul unui concurs de atletism desfășurat la Praga, cunoscutul sportiv cehoslovac Ludvik Danek a cîștigat proba de aruncarea discului cu 63,76 m.

● În cadrul unui concurs atletic disputat la Kiel, atletul vest-german Uwe Beyer a stabilit un nou record al țării sale în proba de aruncarea ciocanului cu o performanță de 69,08 m. Vechiul record era de 68,80 m și fusese stabilit de Beyer la 4 august 1966 la Stuttgart.

MESAJE DIN LARG

(Urmare din pag. I)

aducă banda aceasta cu cuvintele noastre pentru voi. Ne vom întîlni mai tîrziu, dar știu că ne vom aștepta cu același dor și răbdare".

DINU STELIAN: „Lenuța dragă, îți vorbesc pe această cale după atîtea luni de nevedere. Cu ocazia zilei de 15 august, ziua de naștere a ta și a fiului nostru Marian, vă doresc sănătate și mult noroc. Îmi pare rău că nu pot fi acasă pe 15 septembrie să-l conduc pe Marian la școală, în clasa I. Să-i spui că i-am cumpărat, însă, un ghiozdan".

ENESCU OCTAVIAN, timonier: „Iubiților mei, cutreier de mult oceanele. Am trecut prin Japonia, India, Ceylon. La Colombo am vizitat o foarte interesantă grădină zoologică. Am ajuns apoi la Roterdam iar acum din nou spre Japonia pentru a 9-a oară traversînd Pacificul. Am primit o parte din scrisorile voastre în India. V-am scris și eu. Aștept să-mi răspundeți la Singapore, post-restant".

MANOLACHE DUMITRU: „Draga mea nevastă, Eugenia, eu sînt sănătos, ceea ce îți doresc și ție și copilului nostru. Pentru mine, aflat la primul voiaj, totul a fost nemaipomenit. Nu voi uita niciodată ziua de vineri, 30 iunie, cînd la orele 11,24 difuzoarele și sirenele vasului anunțau trecerea Ecuatorului. Am primit botezul apei și urarea lui Neptun de-a avea totdeauna vreme frumoasă. Ciudat, peste cîteva zile ne-a prins furtuna. E drept, n-a venit Neptun să ne ajute, dar ne-am descurcat de minune și fără el. Vă sărut de la Ecuator, Ticu.

În sală, Eugenia zvîntă pe furiș o lacrimă de bucurie, în dojana blajină a celor din jur. Cuvintele izvorăsc limpede, distanțele sînt reduse la scară milimetrică. Se creează o fuziune lirică greu de descris, cei din jurul magnetofonului trăind real impresia că-i au alături pe cei dragi, de pe mări și oceane.

Și...

„Vă vorbește Micu Marius, singurul marinar de pe vas care nu sînt din Constanța. Vă rog să dați un telefon la București, 63—47—39, taxă inversă, pentru a transmite soției și fetiței mele Luminița, cele mai calde salutări din partea mea. Mă auzi, Luminița, tăticule! Sper că ai terminat cu bine școala. Aș vrea ca toate eforturile și munca mea să fie o parte din fericirea voastră".

Apoi:

„Garofiței îi urez succes în noul an școlar, iar lui Nuți, cea mică, de la grădiniță, să învețe cît mai multe poezii să mi le spună cînd voi veni acasă".

Soția lui Bodea Mihalache își trage copiii la piept: „Auziți, dragii mamei ce spune tăticu?..."

Deodată:

„Ehei, să trăiești, tată, sărut mîna, mamă. Aveți grijă de butoiul cu vin vechi și pregătiți-vă, pentru cînd mă întorc, de nuntă".

Și-n timp ce mama tînărului marinar Șerban Vasile tresărea de uimire, bătrînul făcea cu ochiul celorlalți: „Și fata îl așteaptă!"

În încheiere, se adresează tuturor, șeful timonier Tudor Petea, secretarul organizației de partid de pe vas, un tînăr la 28—29 de ani: „Urați fiilor și soților dv. aflați pe oceanele lumii să le fie apa ferită de furtuni, iar noi vom face totul pentru ca datoria față de patrie să fie îndeplinită cu cinste și să ne întîlnim sănătoși, gata pentru o nouă călătorie".

...Sîntem în septembrie, cînd se coc roadele și se adună recoltele. Pe oceanele lumii, o navă înfruntă furtunile, înghițind distanțele. La bord, un pumn de oameni dîrji, cu dorul de casă legănat între pleoape, își face conștiincios datoria. Fie aceste rînduri un prinos de recunoștință și prietenie pentru acești oameni minunați, din partea unuia ce le-a ascultat emoționat cuvintele.

CINEMA • TELEVIZIUNE

AGONIE ȘI EXTAZ
rulează la Patria (orele 12; 15; 18; 21).
CUM SĂ FURI UN MILION
rulează la Republica (orele 8; 10,30; 13,15; 16; 18,45; 21,30), Capitol (orele 9,15; 11,45; 14,30; 17,15; 20,15), Feroviar (orele 8; 10,30; 13,15; 16; 18,45; 21,15), Excelsior (orele 9,15; 12; 15; 17,45; 20,15), Modern (orele 9,30; 12,15; 15,30; 18,15; 21).
SURCOUF TIGRUL CELOR 7 MĂRI
rulează la Luceafărul (orele 8; 10; 12; 14; 16; 18; 20,15), București (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19; 21), Circul de stat (orele 11; 14; 16,30; 18,45; 21).
SINGUR PE LUME
rulează la Festival (orele 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
SĂ-MI FACEȚI MIE UNA CA ASTA!
rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,45; 16; 18,15; 20,30), Floreasca (orele 15,30; 18; 20,30).
FIUL COMPANIEI DE PARTIZANI
rulează la Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).
PRIZONIERA DIN CAUCAZ
rulează la Union (orele 15,30; 20,30), Flacăra (orele 15,30; 18; 20,30).
FILME DE ANIMAȚIE
rulează la Union (orele 18).
PESCARUL DIN LOUISIANA
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20).
CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS
rulează la Giulești (orele 10,30; 15,30; 18; 20,30), Bucegi (orele 15,30; 20,30), Miorița (orele 15,30; 18; 20,30).
HOȚUL DE PIERSICI
rulează la Dacia (orele 16,45; 21 în continuare).
CĂLĂTORIE FANTASTICĂ
rulează la Buzești (orele 15,30; 18). Aurora (orele 9; 11,45).
SPARTACUS (orele 14,45; 18,15).
CĂSĂTORIE ÎN STIL ITALIAN
rulează la Crîngași (orele 15,30; 18; 20,30).
CANALIILE
rulează la Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 15,30; 18; 20,30).
UN HECTAR DE CER
rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
MOMENTUL ADEVĂRULUI
rulează la Unirea (orele 16; 18,15).
CARTEA DE LA SAN MICHELE
rulează la Vitan (orele 15,30; 18).
PRINTRE VULTURI
rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30), Cotroceni (orele 15,30; 18; 20,30).
PANTERA NEAGRĂ
rulează la Arta (orele 15,30; 18, 20,30), Moșilor (orele 15,30; 18).
ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ
rulează la Munca (orele 16; 15,30; 17,45; 20).
ZODIA FECIOAREI
rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).
INSPECTORUL DE NOAPTE
rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30).
SPARTACUS
(ambele serii)
rulează la Melodia (orele 9; 12,30; 16,15; 20,15).
COMISARUL X
rulează la Volga (orele 9,30; 11,45; 16,30; 18,15; 20,30), Flamura (orele 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30), Lira (orele 15,30; 18; 20,30).
FRENCH-CANCAN
rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).
MONEDA ANTICĂ
rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).
PENTRU UN PUMN DE DOLARI
rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30).
DULCEA PASĂRE A TINEREȚII
rulează la Drumul Sării (orele 15).
COMISARUL X (orele 17,30; 20).
VIAȚĂ LA CASTEL
rulează la Rahova (orele 15,30; 18).
FALSTAFF
rulează la Pacea (orele 15,30; 18; 20,30).
CU BĂRBAȚII E O ALTĂ POVEȘTE
rulează la Central (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).
VULCANUL INTERZIS
rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30)
TOVARĂȘA, COSTUMUL DE CEREMONIE, ARHITECTURA UNIVERSULUI, NOTA ZECE LA SPORT, CANCERUL METALELOR, ALBINA ROMÂNEASCĂ, 23 AUGUST 1967,
rulează la Timpuri Noi (orele 9—21 în continuare).
UNDE ESTE AL III-LEA REGE?
rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

GRADINI

SURCOUF TIGRUL CELOR 7 MĂRI rulează la Doina (orele 19,30).
SINGUR PE LUME rulează la Festival (orele 19,30).
CUM SĂ FURI UN MILION rulează la Capitol (orele 19,45), Arenele libertății (orele 19,30).
CĂUTĂTORII DE AUR DIN ARKANSAS rulează la Bucegi (orele 19,45).
MOMENTUL ADEVĂRULUI rulează la Unirea (orele 20).
FATA ÎN DOLIU rulează la Expoziția (orele 19,30).
SĂ-MI FACEȚI UNA CA ASTA! rulează la Tomis (orele 19,30).
FEMEIA NECUNOSCUTĂ rulează la Vitan (orele 19,30).
CĂLĂTORIE FANTASTICĂ rulează la Buzești (orele 20,30).
PANTERA NEAGRĂ rulează la Arta (orele 19,30), Moșilor (orele 20).
BANDA DE LAȘI rulează la Colentina (orele 20,30).
860 DE LEGHE PE AMAZOANE rulează la Progresul-Parc (orele 19,30).
SPARTACUS (ambele serii) rulează la Aurora (orele 19,30).
DARCLEE rulează la Lira (orele 19,30).
VIAȚĂ LA CASTEL rulează la Rahova (orele 20).
HAI, FRANȚA! rulează la Parcul Herăstrău (orele 19,30).

VINERI 2 SEPTEMBRIE

18,00 Drumuri și popasuri (Emisiune turistică); 18,20 Buletinul circulației rutiere; 18,30 Pentru copii: A.B.C. — De ce? „Flori și stele de piatră"; 18,50 Filmul „Poveste despre spiritele vîntului"; 19,00 Pentru tineretul școlar: „Neobișnuita călătorie în lumea cărților". 19,30 Telejurnalul de seară; 20,00 Al IV-lea Concurs și Festival Internațional „George Enescu" — 1967. „Bărbierul din Sevilla", de Gioacchino Rossini; În pauze: Evocare: Mihail Kogălniceanu. Agenda celui de al IV-lea Concurs și Festival internațional „George Enescu"; 22,40 Telejurnalul de noapte. 22,50 Închiderea emisiunii.

DEMNITATEA HAINELOR DE LUCRU

(Urmare din pag. I)

mulți fără echipament de lucru.

— Sînt angajat de o lună, nu am primit salopetă (Marian Mocanu — strungar).

— Lucrez de un an. Am avut una de la școala profesională dar s-a rupt. De la fabrică nu am primit (Gh. Matei — modelor).

Enumerarea celor care dau răspunsuri asemănătoare ar putea continua. Urmarea o remarci prin secții, o primă consecință obligînd la purtarea hainelor de stradă în timpul lucrului.

Alt „obstacol" de care privirile se izbesc adeseori îl reprezintă „culorile" echipamentului de lucru. Salopeta, albastră inițial, ia cu timpul cele mai ciudate tonuri ajungînd pînă la negru murdar. De ulei, de praf, de zgură. Murdar pentru că mai există încă tineri care „uită" să le spele. Angajăm o discuție cu unul din ei: Ion Popescu de la Uzina de pompe.

— Dacă le spălăm, se rup.

Refuzăm să acceptăm „argumentul". Spălatul este o obligație, pe ochi, găsește că e foarte potrivit să arate așa. Nimeni nu-i spune nimic. Nici maistrul. Secția turnătorie a Uzinei de pompe. Ilie Nicolae pe post de „fachir" umblă desculț, deși are bocanci pe care întreprinderea îi pune gratis la dispoziție.

Instrucțiunile N.T.S. prevăd clar „că hainele să fie bine încheiate și strînse pe corp, părul acoperit și strîns, pentru a nu fi prins la mașină în timpul mersului. Umblă încălțat!" Instrucțiuni afișate peste tot, dar nerespectate. Și așa, alături de marea masă a muncitorilor îmbrăcați corect, curat, care dau un aspect civilizat secțiilor, se întîlnesc și aceste „puncte negre". Extirparea lor trebuie făcută neîntîrziat în primul rînd de cei care le poartă. Și la această operație maiștrii, conducerile întreprinderilor trebuie să-și spună cuvîntul.

— Implicațiile murdăriei de pe hainele de lucru ne spunea tov. Ioana Achiței — medic la cabinetul medical al uzinei de mecanică fină — ca să luăm un capitol al problemei puse în discuție, sînt deosebit de grave. Ele duc la apariția unor boli profesionale a căror vindecare necesită de multe ori timp îndelungat. Este mult mai simplu ca ele să fie evitate, fiecare trebuind să-și spele și îngrijească hainele.

Și un fragment din discuția avută cu tov. Constantin Stanciu, director în Comitetul de stat pentru protecția muncii.

— Se cunosc cazuri cînd accidentările din procesul de muncă sînt urmări directe ale încălcării instrucțiunilor privind purtarea obligatorie a echipamentului de lucru. Un halat rupt sau desfăcut se poate agăța într-o mașină, o picătură de acid căzută pe un loc neprotejat poate provoca arsuri.

Raidul nostru a scos la iveală că ținuta la locul de muncă prezintă numeroase puncte criticabile. Existența lor se datorează atît poziției anacronice a unor organe, cît mai ales tinerilor care prin indiferență, evidențiază o îngrijorătoare lipsă de simț estetic și gospodăresc. În acest context, opinia colectivului poate avea o influență favorabilă în sensul prevenirii și înlăturării confuziei dintre ținuta „de stradă" și cea „de lucru".

ZILNIC ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări comentarii ● Ştiri însemnări

DE PESTE HOTARE

Activitate diplomatică în problema Adenului

Intr-o serie de capitale arabe se desfăşoară o intensă activitate diplomatică, în legătură cu situaţia din Aden şi Federaţia Arabiei de sud, unde forţele de eliberare au preluat controlul asupra unui număr de 13 din cele 17 emirate şi şeicate ale federaţiei.

La Cairo misiunea O.N.U. pentru Aden va avea în cursul zilei de azi întrevederi cu reprezentanţi ai Frontului de Eliberare a Sudului ocupat şi Yemenului (FLOSY) care vor expune membrilor misiunii poziţia lor în problema situaţiei din Federaţia Arabiei de sud.

Abdel Qawee Mackawee, secretarul general al FLOSY, a avut la Cairo o întrevedere cu Abdel Khalek Hassouna, secretar general al Ligii Arabe.

La Beirut, lordul Shakleton, care a avut convorbiri cu membri misiunii O.N.U., a declarat în cadrul unei conferinţe de presă că în vederea reglementării actualei situaţii din Federaţia Arabiei de sud, Anglia ar dori să ducă tratative cu reprezentanţii Frontului Naţional de Eliberare şi ai FLOSY, a căror existenţă nimeni nu o poate nega. De la Beirut el a plecat joi spre Riad, unde potrivit agenţiei U.P.I., va avea întrevederi cu regele Feisal al Arabiei Saudite, cu care va examina situaţia din Federaţia Arabiei de sud şi îi va expune poziţia guvernului britanic în această problemă.

Revolta sindicatelor britanice

Revolta sindicală contra guvernului laburist depăşeşte cu mult cadrul lucrărilor congresului anual al sindicatelor britanice de la Brighton. Ea reflectă nemulţumirea crescîndă a populaţiei faţă de măsurile guvernului.

Dacă la Congresul T.U.C. din 1964, Wilson declara în faţa participanţilor că „a venit timpul hotărîrilor, al acţiunilor şi al importantelor schimbări", la actualele dezbateri el nici n-a participat. Aceasta pentru că, aşa după cum scrie FRANCE PRESSE, „fiecare delegat care l-a aplaudat atunci ştie astăzi că şomajul a ajuns la cifra record de 550 000 de oameni, că guvernul laburist, apărut din mişcarea sindicală, a impus prin lege un control asupra salariilor, fără a se institui un control asupra creşterii preţurilor. În locul paradisului anunţat atunci de Wilson, Anglia cunoaşte acum un şomaj ridicat, o economie plină de dificultăţi şi se teme pentru viitorul său".

Toate acestea determină comentatorii politici să creadă că „în locul colaborării cu guvernul, cea mai mare parte a sindicaliştilor vor lua un drum propriu, ca singurii reprezentanţi ai muncitorilor".

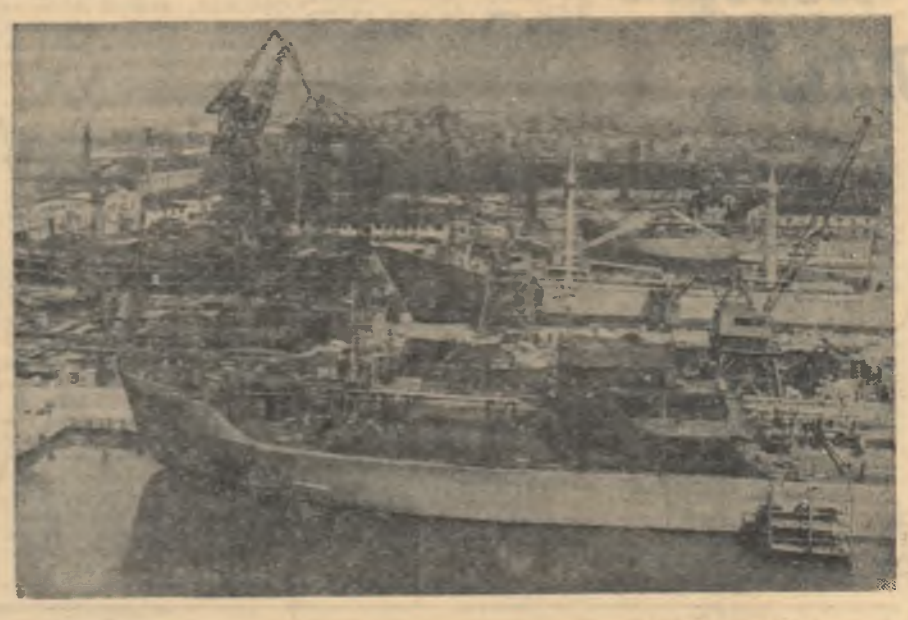

R. P. BULGARIA. — Şantierul naval „Gheorghi Dimitrov" din Varna

Semnarea Tratatului de prietenie dintre R.P. Bulgaria şi R. D. Germană

SOFIA. — Corespondentul Agerpres, Gh. Ieva, transmite: La Sofia a fost semnat joi Tratatul de prietenie, colaborare şi asistenţă mutuală dintre Republica Populară Bulgaria şi Republica Democrată Germană, încheiat pe o perioadă de 20 de ani. Tratatul prevede întărirea prieteniei şi colaborării în toate domeniile, între cele două ţări. Cele două părţi, se arată în tratat, vor acţiona pentru întărirea puterii şi coeziunii comunităţii mondiale socialiste, vor continua să promoveze şi pe viitor în mod consecvent politica de coexistenţă paşnică între state cu sisteme sociale diferite. R. P. Bulgaria şi R. D. Germană, se arată în tratat, se pronunţă pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru dezarmarea generală şi totală, precum şi pentru crearea unui eficient sistem de securitate europeană. Reglementarea paşnică a problemei germane, pe baza recunoaşterii existenţei celor două state germane suverane şi a normalizării relaţiilor dintre ele corespunde cerinţelor securităţii europene.

După ceremonia semnării tratatului, Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P. C. Bulgar, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. P. Bulgaria, şi Walter Ulbricht, prim-secretar al C. C. al P.S.U.G., preşedintele Consiliului de Stat al R. D. Germane, au rostit cuvîntări.

Început de an şcolar în S.U.A.

● Greva cadrelor didactice ● 2 milioane de şcolari n-au putut începe cursurile

Deschiderea anului şcolar a trebuit să fie amînată în numeroase oraşe din S.U.A. ca urmare a grevei declarate de cadrele didactice în sprijinul cererilor de măriri de salarii. În statul Michigan, peste 500 000 de copii nu au putut începe cursurile. Numai în oraşul Detroit 320 de şcoli, unde învaţă 300 000 de elevi, au rămas închise. Conducătorii grevei au declarat că intenţionează să continue lupta lor revendicativă chiar şi pînă la începutul anului viitor, dacă aceasta va fi necesar.

În oraşul New York unde majoritatea cadrelor didactice au declarat, de asemenea, grevă, un mare număr de profesori şi-au dat demisia pentru a nu cădea în prevederile legii ce interzice funcţionarilor publici să înceteze lucrul. Cursurile şcolare nu au putut începe nici în oraşele St. Louis (Illinois) şi Fort Lauderdale (Florida). Potrivit relatărilor agenţiei ASSOCIATED PRESS, un total de 2 000 000 de elevi sînt afectaţi de greva cadrelor didactice.

Vizita preşedintelui Franţei în Polonia

VARŞOVIA 7 Corespondentul Agerpres, I. Dumitraşcu, transmite: „Franţa şi Polonia pot colabora rodnic şi contribui eficient la eliminarea continuelor surse de conflagraţii ale marelui război", a declarat Edward Ochab, preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, la recepţia pe care a oferit-o miercuri seara în cinstea preşedintelui Republicii Franceze, Charles de Gaulle. „Apartenenţa Poloniei şi Franţei la sisteme social-politice diferite sporeşte importanţa acestei colaborări", a subliniat el. Vorbitorul şi-a exprimat convingerea că pe baza apropierii de păreri între cele două ţări în multe probleme internaţionale importante, relaţiile de prietenie polono-franceze pot juca un rol constructiv în normalizarea vieţii Europei, în lichidarea tuturor rămăşiţelor războiului rece. Scindarea Europei în blocuri militare opune, a declarat E. Ochab, nu este un lucru necesar şi inevitabil. Scopul principal constant al politicii Poloniei, ca şi al tuturor statelor participante la Tratatul de la Varşovia, îl constituie asigurarea securităţii europene pe baza principiului coexistenţei paşnice între toate statele şi înlocuirea blocurilor antagoniste printr-un sistem colectiv de securitate. Politica Poloniei, a spus preşedintele Consiliului de Stat al R. P. Polone, este îndreptată spre consolidarea păcii şi destinderea pe plan internaţional, a cărei primă condiţie este inviolabilitatea frontierelor de stat existente în Europa şi recunoaşterea faptelor reale care caracterizează actuala situaţie din Germania. Apreciem poziţia Franţei în problema independenţei şi suveranităţii tuturor statelor, împotriva amestecului în treburile interne ale acestora.

După ce a evocat tradiţiile prieteniei franco-polone, în cuvîntul de răspuns, preşedintele de Gaulle a subliniat că Franţa, păşeşte cu curaj pe calea dezvoltării economice şi sociale, sprijinind dezvoltarea şi independenţa tuturor popoarelor lumii.

Polonia, în frontierele care stau şi trebuie să rămînă frontierele ei, şi-a exprimat limpede individualitatea naţională, a subliniat preşedintele de Gaulle. În cinda dificultăţilor care pot decurge din împrejurările momentului dat, mai ales dacă aceasta se referă la diferenţa dintre sistemele sociale, totul ne dictează apropierea pentru că dorim să ne sprijinim unul pe altul printr-o colaborare directă în domeniul economic, cultural, tehnico-ştiinţific.

De Gaulle a subliniat că pentru cele două popoare o cauză comună de interes vital este destinderea, înţelegerea, şi, în ultimă instanţă, colaborarea dintre apusul, centrul şi răsăritul Europei, al cărui rezultat poate fi soluţionarea pe bază de acord a problemei germane.

NOTE DE DRUM

IN „ŢARA DIMINEŢILOR LINIŞTITE"

A XIX-a aniversare a proclamării R. P. D. Coreene

Suspendat între cer şi pămînt, pe bordul unui puternic avion cu reacţie, călătoria spre ţările dinspre „Soare-răsare" îţi trezeşte sentimente cu totul deosebite... Porneşti la drum în asfinţit. La Omsk, dai ceasul cu trei ore înainte, la Irkutsk îi mai avansezi limbile cu alte trei ore, pentru ca în capitala R.P.D. Coreene — Phenian — să te găseşti la amiaza zilei următoare, atunci cînd, de fapt, la Bucureşti craiul posturilor noastre de radio adresează ascultătorilor „bună dimineaţa".

O rulare prelungă pe pista de beton şi motoarele puternice îşi opreşc răsuflarea. Era prima întîlnire cu „ţara dimineţilor liniştite" şi cu oamenii ei.

...Cînd la Bucureşti soarele este la zenit, în sala Teatrului Mare de Stat din capitala R.P.D. Coreene luminile se sting. Asistăm la unul dintre acele spectacole care, prin cîntec şi dans, reuşesc să oglindească cu o deosebită expresivitate o pagină din viaţa de fiecare zi a Coreei socialiste şi a temerarului ei popor.

Decorul reprezintă, la un moment dat, un peisaj industrial. Este un peisaj tipic al acestei ţări care şi-a vindecat rănile adînci ale unui război pustiitor şi a ridicat o industrie aflată astăzi în plină dezvoltare. O scenă coregrafică redă sugestiv munca încordată ce se desfăşoară în faţa unui cuptor, pentru pregătirea unei şarje de oţel. Mişcările pline de dinamism şi siguranţă ale balerinilor exprimă tenacitate, entuziasm, măiestrie. Pregătirea şarjei a luat sfîrşit. Gura cuptorului se deschide larg, şi din interiorul său ţîşnesc, într-un rapid şir şerpuitor, zeci de balerine înveşmîntate în voaluri roşii ce flutură în vînt, aidoma flăcărilor oţelului incandescent. Acordurile puternice ale orchestrei sugerează un imn al biruinţei, al datoriei împlinite.

Traduse în domeniul realităţii, flăcările pe care le-am văzut înaintîndu-şi simbolic limbile pe scena teatrului din Phenian sînt flăcări care ard zi şi noapte în combinatele industriale ce înconjoară ca un briu de foc capitala nord-coreeană.

Am avut prilejul să văd pe viu, în cursul vizitei mele pulsul industrial al ţării. Furnale mereu treze, oţelării şi laminoare în continuu freamăt, agregate şi maşini complexe sînt chemate să pună zi de zi în valoare bogatele resurse ale acestui dăruit colţ al Asiei. Căci R.P.D. Coreeană este, de bună seamă, în raport cu suprafaţa sa, una dintre cele mai bogate ţări ale continentului asiatic.

Marilor zăcăminte naturale, de la fier şi cărbune la cupru, cobalt sau uraniu, poporul coreean le-a adăugat, ca un corolar firesc al socialismului pecetea iscusinţei şi a impresionantei sale energii concretizată într-o gamă mereu mai largă de produse industriale.

Iată, de pildă, oţelăria din Kansen, una dintre uzinele moderne construite în R.P.D. Coreeană. Ea produce în prezent 400 000 tone laminate şi 250 000 tone de oţel pe an. Secţia de ţevi de oţel satisface aproape în întregime necesităţile industriei şi ale agriculturii.

...A fost un drum greu pe care acest popor l-a străbătut într-un timp scurt. Căci începuturile dezvoltării industriale a R.P.D. Coreene sînt legate de data eliberării sale de sub ocupaţia japoneză — în august 1945. Atunci, Coreea a început să-şi reclădească viaţa pe temeiuri noi. Atunci, poporul coreean, unul dintre cele mai vechi popoare ale Asiei, care, în ciuda deselor înfruntări cu alte popoare, şi-a păstrat neştirbite de-a lungul veacurilor conştiinţa unităţii naţionale, limba, tradiţiile, a devenit cu adevărat stăpînul propriilor sale destine. Tînărul stat socialist coreean începea să-şi dezvolte o economie şi cultură demne de străvechile tradiţii de muncă şi luptă ale locuitorilor acestor meleaguri. A urmat însă războiul din perioada anilor 1950—1953. Bombe cu napalm, tactica „pămîntului pîrjolit", venite de peste ocean, au distrus construcţii ridicate cu sîrg şi entuziasm, uzine, şosele, poduri, noduri de cale ferată.

A început apoi marea luptă de reconstrucţie a ţării. Cu o impresionantă perseverenţă şi încredere în sine şi în viitorul său, poporul coreean a refăcut totul cu propriile sale puteri. Astăzi, Coreea populară ocupă locul trei în ce priveşte producţia industrială în rîndul ţărilor Asiei, constituind un exemplu de ceea ce poate înfăptui un popor liber, sub soarele socialismului.

Vizita în îndepărtata ţară frăţească mi-a oferit prilejul să văd cu proprii mei ochi succesele poporului R.P.D. Coreene, succese pe care întregul popor român le urmăreşte cu bucurie şi profundă satisfacţie.

MIRCEA MOARCĂŞ

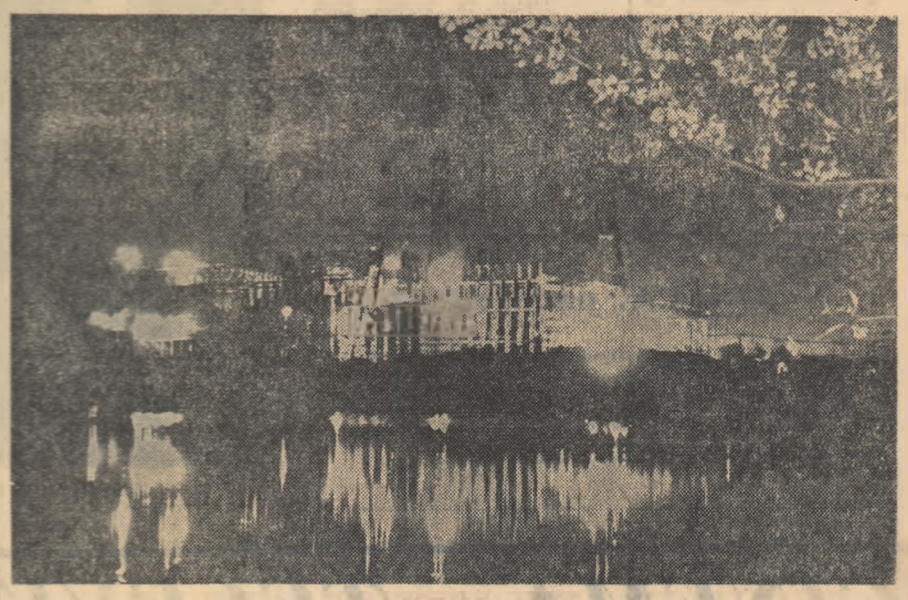

Noaptea pe şantierul termocentralei din Phenian

„Sealand"

● Un stat cu 4 locuitori ● „Arsenalul" de pe Roughs Tower ● Proiectele lui Batle

„Statul Sealand îşi afirmă existenţa". Cu aceste cîteva cuvinte a fost proclamată zilele trecute naşterea celui mai mic stat din lume. Sealand (în traducere „pămîntul mării") este, de fapt, o veche fortăreaţă în larg, cunoscută sub numele de Roughs Tower şi situată la 16 kilometri de coasta britanică. Mai precis, este vorba de o platformă de ciment pe piloni care măsoară circa 600 de metri pătraţi.

Declaraţia de „naştere" a noului stat a fost făcută de Roy Bates, fost proprietar al postului de radio pirat „Radio Essex" şi actualmente patronul lui Roughs Tower. El a devenit, automat, capul statului Sealand.

Faptul fiind anunţat sîmbătă, a fost înregistrat de britanici ca un amuzament pentru week-end. A doua zi, duminicalul PEOPLE ţinea să informeze că gluma era numai pe jumătate glumă: noul stat a informat Foreign Office-ul de existenţa sa şi a trimis, de asemenea, o notificare O.N.U.

Deocamdată, chestiunea nu e tranşată. Roughs Tower se află în afara apelor teritoriale engleze, însă amiralitatea britanică revendică dreptul de proprietate ca fiind cea care a construit mica fortăreaţă din larg. Pînă una-alta, Roy Bates s-a apucat serios de organizarea tînărului Sealand. Treaba pare a nu fi excesiv de complicată. Pentru moment minusculul teritoriu din fier şi beton are o populaţie nu prea numeroasă: Bates, soţia sa Joan, fiul său, Michael şi fostul crainic al lui „Radio Esex", David Barron.

Problema cea mai urgentă e, pare-se, cea a apărării. Din ianuarie trecut cînd s-au stabilit pe Roughes Tower, Bates şi oamenii săi au avut de respins şapte tentative de ocupare din partea unor piraţi — radiofonici rivali. Barron, care s-a distins în acele grele împrejurări prin curaj şi spirit întreprinzător, pare cel mai calificat pentru funcţia de ministru al apărării Sealandului. Mica fortăreaţă e înarmată, printre altele, cu un tun antiaerian rămas din timpul războiului mondial şi care constituie arma cea mai importantă a arsenalului sealandez.

Unii s-au grăbit să taxeze „naşterea" Sealandului ca un nou episod în faimoasa afacere a pasterilor de radio-pirat. Prietenul şi purtătorul de cuvînt al lui Bates, avocatul londonez Douglas Gernat, a convocat mai mulţi ziarişti şi le-a declarat că „autorităţile din Sealand", nu au de gînd să utilizeze „teritoriul" ca sediu pentru radio piraţi, cu toate că prin noul statut auto-proclamat scapă de sub incidenţa legislaţiei punitive britanice. Gernat a sugerat că economia Sealand-ului s-ar putea baza pe alte „activităţi" ca, de pildă, organizarea unui soi de „porto-franco", înregistrarea unor companii, oferirea de pavilion de convenienţă.

Micul Sealand ascunde, aşadar, un mare matrapazlîc.

EM. RUCĂR

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● ÎN CAPITALA Republicii Congo (Kinshasa) s-a anunţat că guvernul intenţionează să mobilizeze toţi studenţii pentru tinerea cursurilor în şcoli şi licee, deoarece aproximativ 1 000 de profesori belgieni şi de altă naţionalitate nu s-au mai reintors la posturi.

● CITIND AGENŢIA spaniolă E.F.E., agenţia FRANCE PRESSE precizează că marchizul de Santa Cruz, ambasadorul Spaniei la Londra, a prezentat o notă la Ministerul Afacerilor Externe al Marii Britanii prin care se arată că guvernul spaniol este gata să reia imediat cu guvernul britanic tratativele recomandate la 1 septembrie de „Comitetul celor 24" şi de Adunarea O.N.U. în 1965 şi 1966 pentru decolonizarea Gibraltarului. Agenţia E.F.E. menţionează că în această notă guvernul spaniol afirmă că obiectivul său principal în ceea ce priveşte Gibraltarul este de a elimina un obstacol existent în relaţiile dintre Spania şi Marea Britanie.

● DUPĂ CUM anunţă agenţia FRANCE PRESSE, Consiliul de Miniştri al Libanului a hotărît miercuri normalizarea relaţiilor diplomatice cu Statele Unite şi Marea Britanie. După cum se ştie, în urma conflictului militar din Orientul Apropiat Libanul a cerut retragerea ambasadorilor celor două ţări şi a rechemat ambasadorii săi de la Washington şi Londra.

DUPĂ CUM transmite agenţia UNITED PRESS INTERNATIONAL surse ale poliţiei greceşti au anunţat că miercuri s-a produs la Salonic o ciocnire armată între poliţie şi un număr de civili înarmaţi. Agenţia apreciază că aceasta este prima ciocnire armată între autorităţi şi elemente ale opoziţiei după lovitura de stat militară din 21 aprilie. În cursul ciocnirii un civil a fost ucis şi unul rănit. Aproximativ 80 de persoane au fost arestate după incident.

● MINISTRUL de Stat la Ministerul Afacerilor Externe al Angliei, Lordul Chalfont, şi-a încheiat miercuri seara vizita la Bonn, înapoindu-se la Londra. El a avut convorbiri cu ministrul de externe vest-german, Willy Brandt, şi cu alţi membri ai guvernului în problema aderării Angliei la Piaţa comună. La Bonn se relevă că guvernul vest-german a dat asigurări lordului Chalfont că va sprijini iniţierea rapidă a negocierilor de fond privind aderarea Marii Britanii.

● HANS TABOR a fost numit miercuri în funcţia de ministru al afacerilor externe al Danemarcei. Acest portofoliu a fost deţinut pînă în prezent de primul ministru Jens Otto Krag. Hans Tabor, care a reprezentat ţara sa la Organizaţia Naţiunilor Unite, urmează să-şi preia noul post în viitoarele patru săptămîni.

● MINISTRUL afacerilor externe al Republicii Arabe Unite, Mahmud Riad, a sosit miercuri seara la Belgrad, unde va face o vizită la invitaţia lui Marko Nikezici, secretarul de stat pentru afacerile externe al R.S.F. Iugoslavia. După cum precizează agenţia TANIUG, cei doi miniştri vor avea convorbiri în probleme actuale ale situaţiei din Orientul Apropiat, precum şi în alte probleme de interes comun.

TENTATIVĂ LA ASUNCION

Reuniţi în capitala Paraguayului, în vederea concretizării recomandărilor adoptate la Conferinţa Organizaţiei Statelor Americane la nivel înalt prin care constituirea unui organism economic pe continentul sud-american, miniştrii de externe din cele 11 ţări membre ale Asociaţiei latino-americane a liberului schimb (A.L.A.L.S) şi din cele 5 ţări membre ale Pieţei comune din America centrală, şi-au încheiat lucrările fără a pune bazele integrării". Cele cîteva recomandări de ordin general la care au ajuns delegaţiile reflectă interesele şi vederile diferenţiate ale participanţilor, referitoare la complicatele probleme economice care frămîntă America Latină.

În viziunea adepţilor integrării, calea lesnicioasă pentru crearea unui organism la nivelul continentului este contopirea de-a lungul unei perioade, a celor două grupuri economice deja existente, menţionate mai sus. Faptul că această idee a cîştigat un anumit număr de aderenţi printre statele latino-americane se explică prin aceea că iniţiatorii acestui proiect l-au prezentat ca un mijloc de apărare în faţa ofensivei monopolurilor nord-americane (care le controlează în prezent circa 40 la sută din economia lor naţioană).

În ceea ce priveşte Washingtonul, acesta pare-se că nu priveşte nefavorabil apariţia Pieţei comune latino-americane. Din relatările unor observatori, reiese că Statele Unite consideră că prin crearea acestui organism va putea mai uşor influenţa politica economică la sud de Rio Grande, în conformitate cu propriile-i interese.

Tocmai pericolul unei accentuări a dominaţiei monopolurilor nord-americane prin intermediul unei „integrări economice" latino-americane trezeşte multe suspiciuni şi temeri la sud de Rio Grande.

În condiţiile în care deţin poziţii masive în economia latino-americană, monopolurile nord-americane ar avea de profitat de pe urma desfiinţării barierelor vamale într-o „mare piaţă sud-americană" la nivel continental. Cu atît mai mult cu cît ele presează pentru obţinerea unor garanţii suplimentare în cadrul noii pieţe, garanţii prin care capitalul nord-american ar fi pus la adăpost de orice naţionalizări.

În lumina unor asemenea realităţi e clar că proiectata „Piaţa comună mare" latino-americană nu constituie o soluţie pentru rezolvarea problemelor economice dificile ale continentului sub-american şi cu atît mai puţin nu poate constitui un stimul în dezvoltarea economică a ţărilor acestui continent.

De altfel, aşa cum a fost experimentată la scară redusă şi pe plan parţial, „integrarea economică" latino-americană n-a mulţumit. Ceea ce s-a reflectat chiar în dezbaterile reuniunii de la Asuncion.

Unii membri ai A.L.A.L.S nemulţumiţi de evoluţia „integrării" chiar în cadrul grupării lor au preconizat crearea unei pieţe comune regionale cu participarea a numai 6 din cei 11 membri ai asociaţiei. Acest proiect a provocat critici din partea Argentinei şi Braziliei, ţări care se tem de deteriorarea relaţiilor cu fiecare din cei şase parteneri în cazul cînd s-ar realiza mica „Piaţă comună" preconizată.

În ce priveşte înfiinţarea organismului economic la scara continentului, cei 16 miniştri nu au realizat nici un fel de acord. Pentru a salva aparenţele şi a feri reuniunea de eticheta unui eşec total, participanţii au convenit asupra unor recomandări de „armonizare" a legislaţiilor naţionale în politica economică.

Tentativa de la Asuncion, a arătat, încă o dată, că pentru a scoate economia sud-americană din impasul în care se află este necesară în primul rînd dezvoltarea economică a fiecărei ţări, folosirea resurselor de care beneficiază fiecare stat în conformitate cu propriile interese, practicarea unui comerţ pe baze echitabile, fără restricţii şi discriminări.

IOAN TIMOFTE

Demisia guvernului peruvian

Guvernul peruvian condus de Daniel Becera de la Flor a demisionat miercuri ca urmare a înrăutăţirii situaţiei economice a ţării reflectate prin hotărîrea adoptată la sfîrşitul săptămînii trecute de a se proceda la o devalorizare a monedei naţionale considerată pînă acum printre cele mai puternice din ţările Americii Latine. Preşedintele Republicii Peru, Fernando Belaunde Terry, a acceptat demisia. Joi dimineaţa, s-a anunţat că criza guvernamentală a fost soluţionată, preşedintele numind pe Edgardo Seoane Corrales în funcţia pe prim-ministru şi ministru al afacerilor externe.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii". Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi şi instituţii. Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".